

Warszawa, 12 listopada 2024 r.

WRD.5133.1.46.2023.MW

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.),

- zawiadamiam o włączeniu karty ewidencyjnej budynku położonego przy ul. Grochowskiej 351 w Warszawie, działka ew. nr 12/6 obr. 3-02-04 do wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin, kwerendy archiwalnej oraz analizy stanu zachowania. Kamienica przy ul. Grochowskiej 351 (d. hip. PR-1544) została wzniesiona dla Jana Mrocza pod koniec XIX w. W 1904 r. przeszła na własność rodziny Gettlerów, a w 1930 r. rodziny Osińskich. Od 1960 r. stanowi własność Skarbu Państwa. Najprawdopodobniej w tym czasie usunięto historyczny detal elewacji.

Założony na rzucie prostokąta budynek jest murowany z cegły, podpiwniczony, 2-kondygnacyjny, o dwuspadowym dachu krytym papą doświetlony lukarnami. Elewacje są tynkowane, z pozostałościami detalu architektonicznego w postaci zaakcentowanej strefy cokołowej, lizen i gzymsu wieńczącego. Elewacje północna i południowa są 11-osiowe, usytuowany w środkowej osi przejazd bramny od frontu zaakcentowano pseudoryzalitem oraz znajdującym się na drugiej kondygnacji balkonem o żeliwnych balaskach, wspornikach i lambrekinie wzdłuż krawędzi oryginalnej płyty z dekoracją na podniebieniu. Zamknięty łukiem odcinkowym przejazd bramny jest 2-przesłowy. Lukarny usytuowano w skrajnych osiach budynku. Od strony zachodniej budynek przylega do sąsiedniej zabudowy, od strony wschodniej ściana szczytowa pozbawiona jest otworów okiennych.

Przedmiotowy budynek jest jednym z najstarszych murowanych obiektów mieszkalnych na terenie Kamionka. Pomimo powojennych przekształceń, w tym usunięcia wystroju elewacji oraz wykonania doświetlenia poddasza, zachował czytelną bryłę i gabaryty, poprzez swoją formę i stylistykę stanowi przykład budynków podmiejskich z końca XIX w., wznoszonych w bezpośrednim sąsiedztwie Warszawy (za rogatkami Grochowskimi). Kamienica przy ul. Grochowskiej 351 jest cennym dokumentem rozwoju przestrzennego i urbanistycznego miasta.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2024 poz. 725), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków. Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI

KONSERWATOR ZABYTKÓW

/-/

Marcin Dawidowicz

/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Karta adresowa obiektu – oryginał dla NID

Otrzymują:

1. Miasto Stołeczne Warszawa, Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa, ul. M. Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa
3. Aa (MW)

Do wiadomości

1. Urząd Dzielnicy Praga-Południe m.st. Warszawy, ul. Grochowska 274, 03-841 Warszawa
2. Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

Kwalifikowany podpis elektroniczny ma skutek równoważny podpisowi własnoręcznemu (art. 25 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE).

Niniejszy wydruk pisma, na podstawie art. 39³ kodeksu postępowania administracyjnego, nie wymaga podpisu odręcznego. Pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego. Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby, która pismo podpisała, a także identyfikator pisma nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane – w załączeniu.